

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชีและ มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นิตยา ยอดสาร*

อาจารย์ ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชีและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้น โดยพิจารณาความสัมพันธ์ 2 ตัวแปรหลัก คือ 1) ตัวเลขทางบัญชี ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น 2) มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น

ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนี SET 50 ตามที่ได้นำส่งรายงานทางการเงินระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี 2554 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 จำนวน 39 บริษัท ในระดับความเชื่อมั่น 95% แนวทางการวิเคราะห์ผลการวิจัยจะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เป็นวิธีการทางสถิติที่จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

1. บทนำ

จากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ที่ภาคอุตสาหกรรมไทยมีเทคโนโลยีการผลิตที่ล้าสมัย มีต้นทุนการผลิตสูง แรงงานไร้ทักษะ ผู้ผลิตขาดการพัฒนาตราสินค้าของตนเอง ผู้ประกอบการขาดความรู้ ความสามารถในการจัดการ การตลาดและข้อมูลการตลาด ขาดการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนขนาดกลางและขนาดย่อม ผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิตต่ำและขาดการพัฒนาวัตถุดิบและความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยมีการพัฒนาอุตสาหกรรมจากระบบทุนนิยมโดยรัฐเป็นระบบเศรษฐกิจเสรี พัฒนาจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า (Import Substitution) สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมโดยส่งเสริมการส่งออก(Export Promotion)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในตลาดทุน จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวให้กับธุรกิจที่ต้องการเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ โดยการออก

* นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

หลักทรัพย์เสนอขายให้นักลงทุนและประชาชนทั่วไปที่มีเงินออม ถ้าเป็นการเสนอขายหลักทรัพย์เพิ่มทุนครั้งแรก หรือครั้งใหม่ จะเรียกว่าเป็นการเสนอขายหลักทรัพย์ในตลาดแรก (Primary Market) ซึ่งตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นผู้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ มีความคล่องตัว โปร่งใส และยุติธรรม การที่ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญดังกล่าว ทำให้หลักทรัพย์ที่เสนอขายในตลาดแรกมีสภาพคล่อง (Liquidity) มากขึ้น เพราะนักลงทุนหรือประชาชนทั่วไปที่ซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรกสามารถนำหลักทรัพย์ดังกล่าวมาทำการซื้อขายในตลาดรอง เพื่อเปลี่ยนเป็นเงินได้ตามราคาที่ถูกกำหนดขึ้นจากอุปสงค์และอุปทานในขณะนั้น ทำให้การจัดสรรทรัพยากรหรือเงินลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม เนื่องจากกิจการที่ดีย่อมมีผู้ต้องการลงทุนมากทำให้ราคาหลักทรัพย์ที่ออกโดยกิจการนั้นปรับตัวสูงขึ้นตามความต้องการของนักลงทุน ส่วนกิจการที่มีนักลงทุนสนใจลงทุนน้อย ราคาหลักทรัพย์ดังกล่าวก็จะถูกสะท้อนออกมาในทิศทางที่ตรงกันข้าม (รัชณี รุ่งศรีรัตนวงศ์, 2553)

สำหรับประเทศไทย การลงทุนในหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากราคาตลาดของหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียวย่อมมีความเสี่ยงสูง นักลงทุนส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินประกอบการตัดสินใจด้วย เช่น เครื่องมือในการวัดความสามารถในการทำกำไร วัดประสิทธิภาพการทำงาน ต่าง ๆ แต่การวิเคราะห์รายงานทางการเงินด้วยอัตราส่วนทางการเงินนั้น เป็นการให้ความสนใจในตัวเลขกำไรของกิจการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้คำนึงถึงตัวชี้ตัวอื่น ๆ ในการวัดผลประกอบการของกิจการอาจเป็นความคิดไม่ถูกต้องนัก เพราะเนื่องจากตัวเลขกำไรสุทธิเป็นเพียงบทสรุปสุดท้ายที่ผ่านขั้นตอนทางกระบวนการทางบัญชี ซึ่งในโลกธุรกิจปัจจุบัน การวัดผลการดำเนินงานที่แท้จริงของธุรกิจถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยมีแนวคิดการวัดผลการดำเนินงานใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมายเพื่อให้รับกับสภาพเศรษฐกิจและกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป โดยแนวความคิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Value Added : EVA) ที่จะสะท้อนถึงผลกำไรที่เกิดขึ้นจากดำเนินงานที่แท้จริง ซึ่งสามารถนำมาเป็นดัชนีชี้วัดหนึ่งในการประเมินด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าอัตราส่วนทางการเงินแบบเดิม เพราะหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปนั้นไม่สามารถวัดผลการดำเนินงานเชิงเศรษฐศาสตร์ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากไม่ได้คำนึงถึงต้นทุนเงินของผู้ถือหุ้น และ EVA ยังเป็นเครื่องมือที่นิยมกันมากในการใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทางการเงิน (Stern & Stewart, 1991) เพราะมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ตัวนี้เป็นตัววัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่ใกล้เคียงกับกำไรทางเศรษฐกิจของกิจการและเป็นตัววัดประสิทธิภาพในส่วนของผู้ถือหุ้นอีกด้วย

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชีและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตัวเลขทางบัญชีและมูลค่าเพิ่ม

เชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงินรายไตรมาสจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 50) ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย สามารถช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตัดสินใจลงทุน และเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารมาใช้เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างมูลค่าให้กับองค์กร อีกทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารกิจการ และผู้สนใจโดยทั่วไปในการพัฒนาแนวทางวัดผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแนวคิดใหม่ทางด้านการบริหารที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจกลับไปยังผู้ถือหุ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมกับราคาหุ้นเฉลี่ยรายไตรมาสของกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนี SET 50

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นกับราคาหุ้นเฉลี่ยรายไตรมาสของกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนี SET 50

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นราคาหุ้นเฉลี่ยรายไตรมาสของกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนี SET 50

3. วิธีดำเนินการวิจัย

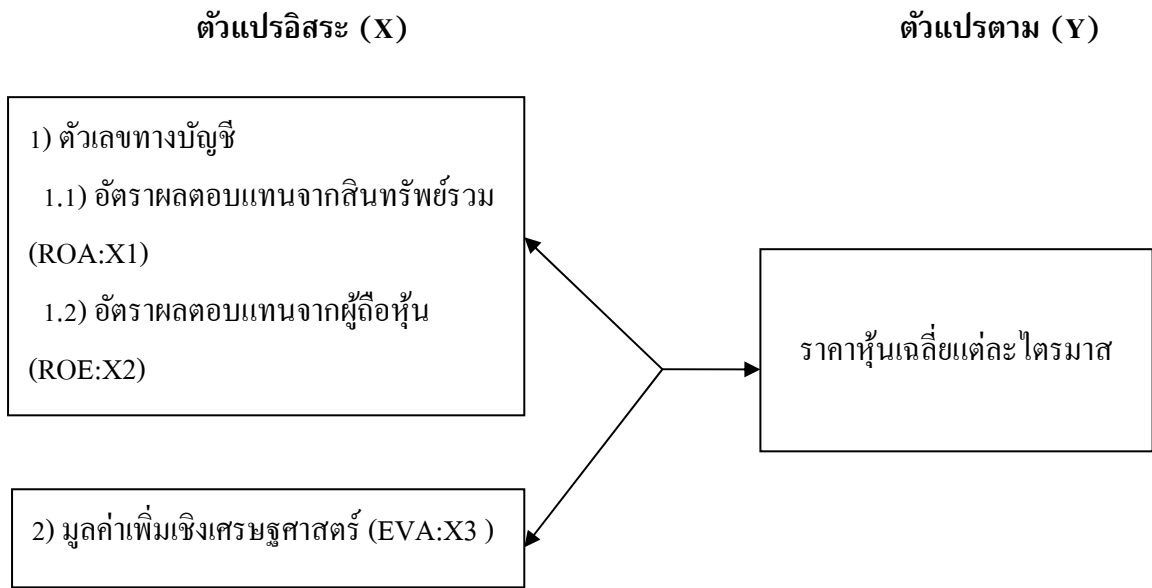
กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนี SET 50 ตามที่ได้นำส่งรายงานทางการเงินระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี 2554 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 จำนวน 39 บริษัท แต่ไม่รวมถึงข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัท ที่ทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสั่งการให้มีการแก้ไขรายงานทางการเงิน (ทรรศนีย์ สุภาวเวช, 2545 และนพรัตน์ ทิวะวงศ์, 2545) แนวทางการวิเคราะห์ผลการวิจัยจะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 (สุเวช ปิยะรัตน์วัฒน์, 2548; ณัฐกานต์ กุ้วงศ์บัณฑิต, 2549)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนี SET 50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทรรศนีย์ สุภาวเวช (2545) ที่กล่าวว่าบริษัทใน SET 50 ถือเป็นบริษัทที่มีมูลค่าหุ้นในตลาดสูง และการซื้อขายมีสภาพคล่องสูง (High liquidity) ที่นักลงทุนสนใจมากในการลงทุน แต่ไม่รวมถึงบริษัทที่ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลงบการเงินและข้อมูลด้านการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องภายใน

ในช่วง 3 ปีติดต่อกัน ระหว่างไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2556 และบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน (Financials Industry) เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีลักษณะเฉพาะในการดำเนินธุรกิจและมีข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูล (พรชนก วิถีธรรม, 2554) การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งใช้ข้อมูลตัวเลขจากข้อมูลรายงานทางการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นรายไตรมาสย้อนหลังจำนวน 12 ไตรมาส แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การหาข้อมูลตัวเลขทางบัญชีของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น และส่วนที่ 2 การหาข้อมูลของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ แต่ในการแสดงค่าของกำไรจากการดำเนินงานหลักหักภาษี (NOPAT) และเงินลงทุนที่ลงไป (Invested Capital) นั้นควรเป็นค่าที่หลังจากการปรับปรุงทางบัญชีแล้ว รายการปรับปรุงทางบัญชีจะทำให้ EVA มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น และส่วนที่ 3 การหาข้อมูลของราคาหุ้นเฉลี่ยรายไตรมาส จากฐานข้อมูลออนไลน์ SET SMART (www.setsmart.com) เอกสาร บทความวิชาการ รวมทั้งเว็บไซต์ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือวัด คือการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ทำการทดสอบสมมติฐานการศึกษาโดยใช้ค่านัยสำคัญที่ 0.05 หากค่า Significant แสดงน้อยกว่า 0.05 จะยอมรับสมมติฐานที่ตั้งขึ้น (สุเวช ปิยะรัตนวัฒน์, 2548; ฌัฐกานต์ กุ้วงศ์บัณฑิต, 2549)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชีและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 2 สถิติ คือ 1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการสรุปลักษณะของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาในขั้นต้นในรูปของการแจกแจงความถี่ ร้อยละ การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง เช่น ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม และการวัดการกระจายของข้อมูลเช่น ค่าแปรปรวน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistic) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชีและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับราคาหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และการทดสอบสมมติฐานในการศึกษา ซึ่งทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพราะการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปรหลายตัว และต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) อย่างน้อย 2 ตัว และตัวแปรตาม (Dependent Variable) จำนวน 1 ตัว (ชวลิต ทับสีรัก, 2555) ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขวัญฤทัย วชิรพันธ์สถิต. (2550). การวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มดัชนี SET 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองสามปัจจัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จักรี ทุงแจ้. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับมูลค่าเพิ่ม เศรษฐศาสตร์และราคาหุ้นสามัญของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ระหว่างปี 2545 ถึง 2554. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จรรยาวรรณ จิตวรพันธ์. (2546). มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์และผลตอบแทนของหุ้นสามัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฑามาศ นันตะราช. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ. จังหวัดปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชวลิต ทับสีริก. (2555). ตัวแปรเชิงคุณภาพกับการวิเคราะห์การถดถอย. วารสารการวัดผลการศึกษา สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. จังหวัดมหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐกานต์ กุ้วงศ์บัณฑิต. (2549). ศึกษาเกี่ยวกับราคาตลาดของหลักทรัพย์ กับมูลค่าเพิ่มเชิง- เศรษฐศาสตร์. งานนิพนธ์บัณฑิต มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2552. “ตราสารหนี้มีกี่ประเภท”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.thaibond.com/bondmarket/bond_type.html
- ธรรมรัตน์ เฉลิมพลประภา. (2551). มูลค่าความเสี่ยงของการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์หุ้นสามัญ ตามดัชนี SET 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัชวิน โอจรัสพร. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินหลักของธนาคารพาณิชย์กับราคาหุ้นสามัญในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทนา สุนทรบุรุษ. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างราคาตลาดของหุ้นและอัตราส่วน-ทางการเงินของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. ถึงเวลาแล้วสำหรับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added), วารสารนักบัญชี. (เม.ย. - ก.ค. 2549) :119 - 142.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2551. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมประสงค์ เสนารัตน์. (2552). การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ. (อาจารย์ประจำวิทยาลัยการศึกษา). จังหวัดร้อยเอ็ด : มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

ภาษาต่างประเทศ

Biddle, G. C., Bowen, R. M. & Wallace, J. S. (1997). **Does EVA beat earnings? Evidence on associations with stock returns and firm values.** Journal of Accounting and Economics, 24, 301-336.

Brigham, E. F. & Ehrhardt, M. C. (2005). **Financial management: Theory and practice.** China: Thomson.

Leh, K., and A.K. Makhija., 'Eva & MVA as Performance Measures and Signals for Strategic Change. 'Strategy and Leadership. (1996).

Stern Stewart & Co. ได้ศึกษาถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในรูปของมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ และมูลค่าเพิ่มทางการตลาดในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสหรัฐอเมริกา, [www http://www.sternstewart.com/](http://www.sternstewart.com/), Accessed February 1999.

Stewart, G. B. (1991). **The Quest for value, New York.** (1991).

Tully, Shawn., 'The Real Key to Creating Wealth.' *Fortune* (29 September1993) : 38-49.

Young, S.D., and O'Byrne, S.F. 'EVA The Value Base Management, New York: McGraw-Hill. (2001).